

Eigen vlees keuren

Dit voorjaar heeft NOC*NSF in zijn onmetelijke wijsheid besloten dat er zoiets moet komen als een procedurehandboek voor keuringsinstituten. Achtergrond daarachter is kort gezegd dat nu de markt voor keuringsinstituten sinds enige jaren is opengegooid, het ook mogelijk is dat keuringsinstituten het niet met elkaar eens zijn. Een precieze afstemming van de procedures die de instituten hanteren om tot hun testresultaten te komen, zou moeten leiden tot meer harmonie.

De opdrachtgever heeft meer belang dan wie ook bij de kwaliteit van de constructies

Op hetzelfde moment hoor je in de markt ook andere berichten. Een aantal gemeenten kiest ervoor om (eind)keuringen helemaal weg te halen bij de aannemer en de opdrachtgever weer verantwoordelijk te maken voor keuringen. Daar is iets voor te zeggen. De opdrachtgever heeft meer belang dan wie ook bij de kwaliteit van de constructies. Daarnaast tackel je met deze oplossing ook een ander probleem. Een keuringsinstituut moet een aannemer controleren en wordt vervolgens door diezelfde aannemer betaald. Is dat eigenlijk niet zoiets als een slager die zijn eigen vlees keurt? En is een aannemer in kwestie het niet eens met het door hem betaalde keuringsresultaat, kan hij nog altijd een second opinion aanvragen bij een ander instituut. Op het moment dat aannemers gaan shoppen om het keuringsresultaat te krijgen dat hun welgevallig is, is dat natuurlijk de wereld op zijn kop. In de vorige uitgave van *Fieldmanager* hebben we aantal van dit soort gevallen op papier gezet, maar ik weet dat uit de wandelgangen dat er veel meer van dit soort gevallen zijn. Alleen durft niemand ermee in de openbaarheid te komen, bang als ze zijn dat ze geboycot worden.

In de oude monopoliesituatie was het makkelijker om altijd de rechte weg te bewandelen

Op het moment dat je de keuringsverantwoording weer bij de opdrachtgever legt, ben je al dat soort problemen kwijt. De opdrachtgever zou maar één belang moeten hebben, namelijk: de beste kwaliteit. Het commerciële belang van de aannemer is anders. Hij wil met zo weinig mogelijk inspanning een 6 of, beter nog, een 6- voor zijn veld scoren.

Als aannemers gaan shoppen voor een goed keuringsresultaat, is dat de wereld op zijn kop

Natuurlijk werken bij de meeste aannemers goedwillende, gemotiveerde professionals die diep in hun hart voor een 8 of een 9 willen gaan. Maar onder de huidige, belabberde marktomstandigheden waarbij scherp schrijven en hopelijk via meerwerk een extra cent verdienen een must is, kun en mag je niet verwachten dat aannemers altijd voor het mooiste en beste zullen gaan.

Natuurlijk mag je van de keuringsinstituten verwachten dat zij professioneel genoeg zijn om hun rug recht te houden, maar ook hier geldt dat het vlees soms zwak kan zijn en dat ook keuringsinstituten onder de huidige prijsdruk te lijden hebben. In de oude monopoliesituatie, waarbij Isa Sport als een soort verkapte overheidsinstelling alle troeven in handen had, was het aanmerkelijk makkelijker om altijd de rechte weg te bewandelen. Aannemers en instituten waren tot elkaar veroordeeld. Graag zou ik eens oproepen tot een discussie over dit onderwerp. Onze sportconstructies zijn de beste van heel Europa. Laat dat vooral zo blijven.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel hein@nwst.nl
Hoofdredacteur